

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 10 november 2025 is de heer L. Holtby ('de speler'), door de aanklager betaald voetbal, ('de aanklager'), ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd FC Volendam – NAC Breda van 8 november 2025 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander.

De aanklager heeft met voornoemd e-mailbericht via NAC Breda aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat de speler gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit en rekening houdend met zijn blanco strafkaart, met ingang van 10 november 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 jaar.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is namens de speler door NAC Breda, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, ('de tuchtcommissie'), is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 13 november 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. J. Sneep en de heer mr. S. Goede, de gemachtigden en de heer M. Hage, hoofd scouting.

Bij de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN en de door de speler ingebrachte foto's.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van mening dat het tenlastegelegde bewezen dient te worden verklaard, omdat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel.

De aanklager stelt dat op grond van de Spelregels veldvoetbal 2025/'26 ('de Spelregels') sprake is van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat of een tackle inzet waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Dit geldt ook voor situaties waarin een speler met buitensporige inzet naar een tegenstander springt, ongeacht de richting, en daarbij risico veroorzaakt voor diens gezondheid.

Volgens vaste jurisprudentie van de tuchtcommissie en de commissie van beroep is de intentie van de speler niet doorslaggevend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarzetting. Strafbaarheid kan volgen uit opzet, waaronder voorwaardelijk opzet – het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans op een bepaald gevolg – maar ook uit lichtere vormen van schuld, zoals nalatigheid of onzorgvuldigheid.

In deze zaak stelt de aanklager dat uit het dossier, inclusief tv-beelden, arbitrale verklaringen en verklaringen van betrokkenen blijkt dat het aan de speler tenlastegelegde bewezen kan worden verklaard. Er is primair sprake van voorwaardelijk opzet en subsidiair in ieder geval sprake van onzorgvuldigheid. De aanklager baseert deze mening op onder meer de kans op het kunnen spelen van de bal, de richting van de voet en het gebruik van de noppen en de mate van buitensporige inzet;

Volgens de aanklager blijkt uit de tv-beelden dat de speler het duel van achteren aangaat en daarbij met de noppen vooruit de tegenstander vol raakt op het onderbeen. Volgens de aanklager was het voor de speler niet mogelijk om de bal te spelen en was de bal tijdens de actie in zijn geheel niet binnen bereik.

Met deze wijze van inkomen heeft de speler in elk geval de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht. Daarnaast is er volgens de aanklager tevens sprake van het met één of twee benen vooruit springen naar tegenstander waarbij tevens sprake is van buitensporige inzet óf gevaar brengen van de veiligheid tegenstander. Volgens de aanklager wordt dit ook door de scheidsrechter en de VAR benoemd.

Volgens de aanklager heeft de speler aldus op buitensporige wijze gehandeld en daarmee de gezondheid van de tegenstander in gevaar gebracht. Door het duel op deze manier aan te gaan, heeft de speler bewust het risico aanvaard dat zijn handelen tot letsel zou leiden. De aanklager is, zoals aangegeven, daarom van mening dat primair sprake is van voorwaardelijk opzet en subsidair onzorgvuldigheid.

Strafmaatoverweging

De aanklager heeft een uitsluiting van 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, aangeboden. Dit is volgens de richtlijn van de aanklager en er is geen sprake van recidive. Er zijn geen redenen om van de richtlijn af te wijken; de zaak is volgens de aanklager een schoolvoorbeeld die binnen de richtlijn past. De speler mag het schikkingsvoorstel weigeren. In dat geval zal de aanklager op basis van beleid alle 3 (drie) wedstrijden onvoorwaardelijk eisen, omdat een schikking een functie heeft. De aanklager verzoekt de tuchtcommissie daarom om een uitsluiting van 3 (drie) wedstrijden, geheel onvoorwaardelijk, op te leggen.

3. Standpunt van en namens de speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem primair vrij te spreken van het aan hem tenlastegelegde en subsidair, als de tuchtcommissie het tenlastegelegde bewezen en de speler strafbaar zou achten, de straf te matigen. De speler voert daartoe het volgende aan.

Inhoudelijk standpunt

Volgens de speler is de kwalificatie 'ernstig gemeen spel' onjuist. De speler heeft nooit de intentie — ook niet in de zin van voorwaardelijk opzet — gehad om de tegenstander te raken. De speler heeft de tegenstander niet gezien, in ieder geval niet tot het moment dat de tegenstander naast en tegelijkertijd voorbij de speler kwam. Op de tv-beelden — en de door de speler ingebrachte en op zitting getoonde foto's — is te zien dat de speler zich richt op de bal en hij zijn actie overduidelijk inzet om de bal in zijn bezit te krijgen. Doordat de bal te zacht wordt ingespeeld raakt de speler uit balans. Volgens de speler ziet de tegenstander hierdoor zijn kans schoon en glipt er voor langs waardoor de speler uit balans raakt. Uit balans doet de speler een poging om de bal met een gebogen been nog op tijd te spelen. Onder normale omstandigheden had de speler met zijn actie de bal veroverd. De kans op het kunnen spelen van de bal was onder deze omstandigheden dan ook groot. De sliding werd — laag — over de grond uitgevoerd met normale snelheid en intensiteit.

De speler stelt dat hij niet met zijn volle gewicht op het been van de tegenstander terecht kwam en hij heeft ook niet doorgehaald op het been van de tegenstander. Zodra de speler merkt dat hij niet de bal maar de kuit van de tegenstander raakt trekt hij direct zijn been weer terug. Tijdens deze actie was er op geen enkele wijze sprake van agressie of agressief spel van de kant van de speler. De speler heeft niet alleen de intentie gehad om de tegenstander te raken, maar ook qua uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarstelling is er nimmer sprake geweest van ernstig gemeen spel. Bij buitensporige inzet dient sprake te zijn van het in verregaande mate van overschrijden van de noodzakelijke inspanning en het in gevaar brengen van de veiligheid van de tegenstander. Hier is volgens de speler geen sprake van geweest. Er is volgens de speler ook geen sprake van letsel aan de zijde van de tegenstander.

Om die reden stelt de speler zich dan ook op het standpunt dat er geen wettig en overtuigend bewijs is dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

Subsidair matiging van de straf

Ten aanzien van de strafmaat is het van belang dat de speler niet eerder is veroordeeld. Hij heeft een blanco strafkaart. Mocht de tuchtcommissie, ondanks het namens en door de speler gestelde, toch vaststellen dat er sprake was van ernstig gemeen spel, dan moet dit feit, mede in verband met de omstandigheden van dit geval en met de relatief beperkte intensiteit waarmee de overtreding is begaan en dus de blanco strafkaart van de speler, tot het oordeel leiden dat de strafmaat van 3 (drie) wedstrijden uitsluiting waarvan 1 (één) voorwaardelijk, niet passend en geboden is. Een geheel voorwaardelijke sanctie en/of een matiging zou dan meer passend zijn.

De speler verzoekt de tuchtcommissie primair de speler vrij te spreken en, als de tuchtcommissie wel tot een bewezenverklaring komt, subsidiair de straf te matigen.

4. Aanvullende reacties

In reactie op het betoog van de speler, stelt de aanklager dat de intentie van de speler niet doorslaggevend is, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en of er sprake is van voorwaardelijke opzet. De aanklager herhaalt dat hier in dit geval sprake van is. Daarnaast stelt de aanklager dat andere – door de speler ter zitting getoonde – overtredingen die tijdens een wedstrijd al door de arbitrage zijn beoordeeld, buiten de tuchtrechtelijke beoordelingskader van de aanklager vallen.

Door de speler wordt in reactie hierop een vergelijking gemaakt met de tuchtzaak van de heer T. Gooijer (PEC Zwolle) waarin 'de uiterlijke verschijningsvormen' volgens de speler vergelijkbaar waren. De speler benadrukt daarbij dat hij nimmer de bedoeling heeft gehad om de tegenstander te blesseren dan wel zijn gezondheid in gevaar te brengen.

5. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer R. Martens, zakelijk weergegeven luidende:

"(...) Op dat moment zie ik dat speler nr 90 van NAC (NAC-90) op buitensporige wijze, met gestrekt been en noppen vooruit het duel aan gat. Hierbij raakt hij VOL-8 aan de achterzijde van zijn onderbeen / achillespees (...)."

- De verklaring van de VAR, de heer E. van de Graaf, zakelijk weergegeven luidende:

"(...) Na het controleren van de beelden van de situatie zag ik dat de speler van NAC met buitensporige inzet het duel aanging. Ik zag dat hij met een gestrekt been en zijn noppen vooruit zijn tegenstander raakt op het onderbeen. Met deze actie bracht de speler van NAC de veiligheid en de gezondheid van zijn tegenstander ernstig in gevaar (...)."

- De op zitting vertoonde tv-beelden.

6. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak beoordeelt de tuchtcommissie of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel jegens een tegenstander, zoals door de aanklager ten laste is gelegd. Volgens de Spelregels is sprake van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat met buitensporige inzet of daarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Dit geldt ook voor het springen naar een tegenstander als dit gepaard gaat met gevaarzetting.

Conform vaste jurisprudentie van zowel de tuchtcommissie als de commissie van beroep betaald voetbal is voor een bewezenverklaring voorwaardelijk opzet voldoende: het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg intreedt. De intentie van de speler is daarbij niet doorslaggevend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen van de actie en de mate van gevaarzetting. De tuchtcommissie weegt deze onder andere door te kijken naar relevante factoren, zoals snelheid en intensiteit van de actie, noppengebruik, kans om de bal te kunnen spelen, buitensporige inzet en eventueel letsel.

Op basis van alle ter zitting getoonde tv-beelden en de verklaringen in het dossier oordeelt de tuchtcommissie dat de speler bewust het risico heeft genomen dat de veiligheid van de tegenstander in gevaar zou komen.

Gelet op de ter zitting getoonde tv-beelden en de verklaringen in het dossier, oordeelt de tuchtcommissie dat dat de speler met snelheid het duel aangaat en hierbij – net – te laat is. De tuchtcommissie betreft in dit oordeel dat uit de tv-beelden blijkt dat de speler dit duel vanachteren is aangegaan met twee benen zwevend door de lucht en de sliding/tackle aangaat met een hoog geheven been. De speler heeft hierbij de tegenspeler fors op zijn been geraakt zonder dat op dat moment de bal door de speler gespeeld kon worden. Weliswaar heeft de speler – gesteund door de verklaringen van de tegenstander – ter zitting aannemelijk gemaakt dat hij de intentie

had om de bal te spelen, maar heeft hij door de wijze waarop hij het duel is aangegaan, naar het oordeel van de tuchtcommissie het risico aanvaard tot het blesseren van de tegenspeler .

Het verweer van de speler dat de verweten gedraging gerechtvaardigd zou kunnen worden doordat de tegenstander, voordat de speler de sliding inzet, eerder bij de bal is en kort voorbij hem komt en de speler hierdoor uit balans komt, slaagt naar het oordeel van de tuchtcommissie niet aangezien het niet afdoet aan voornoemde risicoaanvaarding. Van een toevallige samenloop – zoals namens de speler bepleit – is volgens de tuchtcommissie dan ook geen sprake. Daarbij merkt de tuchtcommissie op dat het feit dat de tegenstander niet geblesseerd is geraakt niks afdoet aan het risico dat de speler heeft genomen tot het kunnen blesseren van de tegenstander. Daardoor is naar het oordeel van de tuchtcommissie sprake van voorwaardelijk opzet op de verweten gedraging.

Gelet op de hierboven genoemde omstandigheden, is de tuchtcommissie van oordeel dat de speler de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht. Dit kwalificeert als ‘ernstig gemeen spel’. De tuchtcommissie acht het aan de speler tenlastegelegde daarom wettig en overtuigend bewezen.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het feit dat het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van de speler en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. Rekening houdend met de relatief beperkte intensiteit waarmee de overtreding is begaan, in samenhang met de vrijwel blanco strafkaart van de speler, legt de tuchtcommissie een lagere straf op dan de door de aanklager op zitting gevorderde straf.

Alles overwegende, komt de tuchtcommissie tot de volgende beslissing.

7. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 10 november 2025 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van (1) één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van NAC Breda.

Aldus beslist op 13 november 2025 door de heer mr. N. J. Batelaan, voorzitter, de heer mr. D. van den Brink en de heer F.M.L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.